

Živák z druhé strany

Tedy to, co divák nevidí...

Toto vidí účinkující

Takže levý obrázek: světla jim šajní do očí. Vchod se schody, svítící světylko nad kamerou a bordel z minulého pořadu je jen jakási tužba něco vidět. Přejdeme vpravo: Na levém monitoru vidí sami sebe, dále i klipy, znělky a reklamy a vpravo proslulou ‚čtečku‘, na které je psáno, co se plánuje za písničku. A když zpívá Peterka, teče mu tam text písně, jež si nepamatuje, i když jej napsal ten den ráno. Ale chápu. Jestli od šesti ráno do osmi napsal šest textů, jak si může pamatovat ten první... Ba ten, co napsal před týdnem.

Ta plánovaná skladba je ale jen nepodstatný nápis na monitoru. Peterka stejně řekne jinou a navíc pod názvem, který archiv nenabízí. Ucho Peterkovi hlásí, že to neexistuje, Peterka bádá nad skutečným názvem a my všichni v režii bádáme též. Nakonec se to najde a je to. Setřeme pot z čela.

Předmluva

Chtěl bych vám, moji milí čtenáři, popsat, jak ten živák vypadá. Opravdu vypadá v zákulisí, v režii. Co vidíte na svých obrazovkách je jen pouhou maličností z toho, co se děje ve studiu. Živák má své specifikum: Nejde to vzít zpět. U předtáčeného pořadu se řekne „stop“ a jede se znovu. Ale živák je živák. U běžného natáčení je režisér. Pak dle potřeby zvukař a případně i kameramani.

Živák je ale o mnoha profesích, jež zajišťují celý ten děj. To vám, moji milí čtenáři, chci dnes popsat.

POST č. 1 - Postav si studio

Řídí si to režisér, tak to je brnkačka. Seženeš nějaký silný kluky a odstěhuješ nábytek z minulého pořadu a nastěhuješ jiný. Peterka zásadně kupuje nábytek a rekvizity jako posilovací stroje. Proč chodit do

posilovny a platit za to? Máte někdo zájem - pojdte do Šlágru pětkrát denně stěhovat. A ještě dostanete kafe. (Možná.)

POST č. 2 - Zvukař

Na fotce vypadá jako pohodář. Připraví mikrofony, nastaví hlasitost muziky, nachystá ‚chytrý ucho‘ a je v pohodě. Do té chvíle, kdy se třeba Richard odebere mýt nádobí. Prostě si nevšimne, že Ríša zmizel a zaslechnete ve vysílání crčení vody, případně

spláchnutí záchodu. „Suka, co to je? Pizděc!“ rozčiluje se zvukař a myslí, že mu blbnou mikrofony. „Andreji, Richard myje nádobí.“ Řekne třeba Dáša v klidu a Andrej vypne Richardův mikrofon a chvíli se drží za srdce.

POST č. 3 - Režisér

Že vypadá jako klidáš? To je Lukáš. A je to pohodář. Nařídí kameramanům, jak si seštelovat kamery, nastaví světla, navrhuje do sluchátek kameramanům, jak mají tvořit kompozice a vše je v pořádku.

A stříhá kameru za kamerou, aby to vypadalo co nejlépe. Až do chvíle, kdy například někdo kopne do stolečku se slony a ti se sesypou na zem. V tu chvíli je z něj zlá saň: Ukrajinské nadávky jsem výše mohl použít, ale ty české nechám, moji milí čtenáři, na vaší představivosti.

„Dejte tam reklamu nebo klip!“ A ‚chytré ucho‘ předává informaci. Peterka jen kývá hlavou. Tuší, že se něco děje. Naštěstí neslyší bědování Lukáše.

POST č. 4 - Odbavovač

Tedy člověk, co ze studia posunuje obraz a zvuk do vašich televizorů. Je to člověk, většinou Jakub, co se, jak vidíte, rád usmívá. To ale ještě neví, co se bude dít. Je to dokonce ten, co hovoří jakožto chytré ucho. Kuba chytrý je, ale tak chytrý, aby radil Peterkovi, nikoli. Předává informace, co na něj hrne Dáša anebo někdo jiný. Je v klidu, ale taky má své limity a sborník neslušných výrazů. Ba, má jednu anomálii: Nadává a u toho se stále usmívá. Divné a pozoruhodné. Zvláštní tvor.

POST č. 5 - Kameramani

To je nejšťastnější osazenstvo celého spolku natáčení. Ve sluchátkách poslouchají příkazy rejži a o reklamě jdou na cigáro anebo jen pokec do kuřárny. Ti nemají problém. To jsou opravdoví dělníci obrazu. Bývají na živáku většinou tak čtyři.

POST č. 6 - Telefonáty

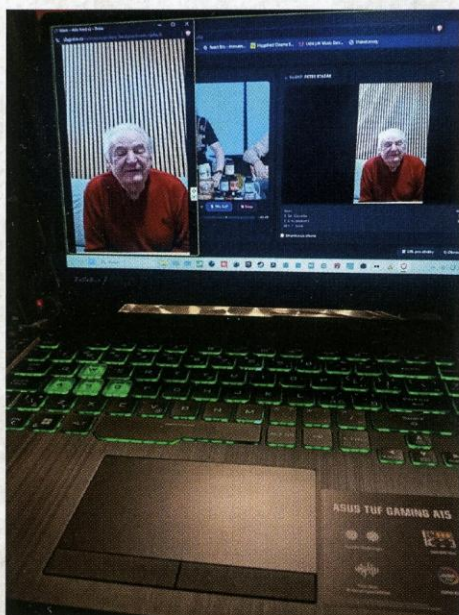
To je moje oblíbená Dašeňka. Usmívá se. To jen pro foto. Ale běžně odráží zlé lidi, co chtějí Šlágru nadávat. Je to velmi chrabrá žena. S volajícím promluví a buď vyřeší problém

s objednávkou okamžitě anebo hnusáka, co na ni začne řvát, típne. Na to má takzvanou TelBudku, to je ten červený počítačiček na fotce. Klávesou ESC zahodí protivu. Ale když zavolá slušňák, má tam tablet s mixpultem a na něm dvě tlačítka: ‚Studio‘ a ‚Dáša‘. Když je volající schválen, jedním stiskem ho přepojí do studia. Když je to záporák protivný, ESC a podívá se na mne, co sedím vedle ní a jen pokrčí rameny. Já chápu. Nekomentuji. Jen chápavě pokývám.

POST č. 7 - Videohovor

Když zavolá Peter Stašák, není čeho se bát. Ale našli se tací vysmátí mladoši, a to by asi nešlo. Videohovory jsou fajn, ale nevíte, co z toho vypadne. Dáša eliminuje hnusohovory telefonické. Ale už pracujeme na tom, že video se ověří, než vstoupí do vysílání.

Děláme si z toho srandu: Co když nám ten mladík po otevření ukáže své péro? Myslím, že na péra nejsme zvědaví.

POST č. 8 - Lišťák

To je pozice, kdy je třeba reagovat na Peterkovy rozmazy. Ceny produktů, co prodáváme jsou dané. Aha nejsou! Peterka se najednou rozhodne a cenu změní. V tu chvíli ‚lišťák‘ přepisuje lištu, kterou vidíte na obrazovce. Dáša vypadá vysmátá. To je jen pro foto a zrovna se nic podivného nedělo. Bývá spíše ztrápená, co to z Peterky vylezlo za cenu.

Většinou tuto pozici zastává FrMarSr, ale stane se, že to Dášeňka musí dát jako záskok.

POST č. 9 - Callcentrum

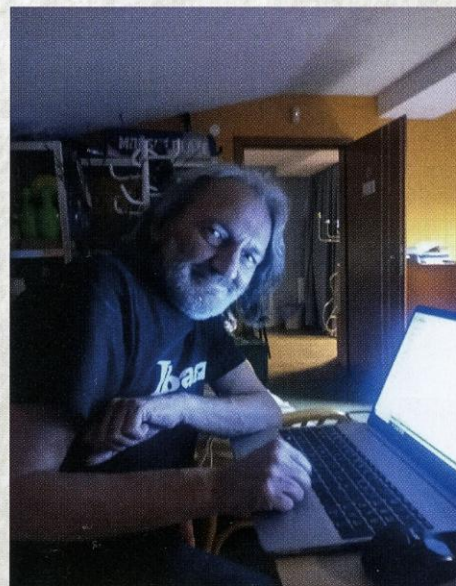
Co vidíte? Třígenerační callcentrum. Vnučka má očividně zábavu na telefonu. Mamka a babča mají taky zábavu na telefonu: Vás, naši milí posluchači a diváci. Olinka se Šárkou pracují doma. Zapisují Vaše objednávky a čumí na Šlágr. Proč? Protože je to jejich práce a navíc je to jejich radost. Jen když Peterkův rozmar přecení zboží, omotají

si hlavy mokrým ručníkem a pustí se do přepisu objednávek. Taky si to holky užívají.

POST č. 10 - HyPulík

Já, nejnudnější postava celého ‚živáku‘, čumím do počítače a čekám, co si Peterka vymyslí za cenu a zapisují. Už nejsem technik, ale jen zapisovatel. Jo, ale když hoří, kde tu písničku najdu, tak jsem velmi užitečný. Ale když nastane problém, umím vytasit kvalitní slovník a zesilovač na hlasívkách vybudit na maximum. Jinak jsem klidás.

Co na závěr?

Živák je práce. Je to práce s kolektivem, kde není problém. Občas tečou nervy, ale většinou se smějeme. Ano, je to zodpovědnost, a proto se smějeme nezodpovědnosti účinkujících. My v režii. Třeba: ohlásí se písnička a Andrej již má prst nad klávesou ENTER, aby spustil playback. Dva milimetry nad tou klávesou zabrzdí. Járuška Máruška má dovětek. No co, ženská, potřebuje mít poslední slovo. A tak prst nad playbackem čeká. Do toho vstoupí Peterka s dalším dovětkem a hovoří se dalších osm minut a pak se na

ten playback zapomene, totiž volá paní a přeje si písničku.

Dáša neustále přemýšlí, že by v režii měla být kamera.

Má pravdu. Tam je tolik nervů a na druhou stranu tolik srandy, že byste to měli vidět. Vyslyším Dášu a nějak se to zařídí.

Takže moji milí čtenáři, až příště uvidíte ‚živák‘, budete mít svou představu, že tam pro vás právě funguje třeba 10 lidí, které na obrazovce nevidíte. Nám to nevadí. My se za těmi mašinkami bavíme s vámi.

Tak hezký den a se Šlágrem napořád, moji milí čtenáři.

Váš HyPulík

